

på, så vi kan samle et så bredt flertal som muligt.

Jeg siger tak for behandlingen af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 101: Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Ændret mindsteudbetaling, ændret fordeling af boligydelseslån og -tilskud til ejere og andelshavere, udvidet personkreds for flygtningebestemmelser).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 30/11 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Det lovforslag, der her er til behandling, består jo af flere forskellige elementer. Man kan sige, at det forekommer lidt, som om det er, skal vi kalde det en blandet landhandel med mange ingredienser. Jeg vil prøve på den korte tid, der er, at tage nogle af de elementer op, som jeg synes har væsentlig betydning.

For det første er der spørgsmålet om hævelse af bundgrænsen for boligstøtte. Det mindste beløb, som kan komme til udbetaling, er altså fra 1996 2.000 kr. Forudsætningen for, at det er muligt at få det udbetalt, er altså, at man skal have mere end 2.000 kr. i boligstøtte på årsbasis.

Det næste, der bliver lagt op til, er en ændring af henholdsvis låne- og tilskudsdel i forhold til

ejerboliger og andelsboliger. Det, der her bliver lagt op til, er, at en større andel går til lån, og at en mindre andel som følge deraf bliver tilskud.

Der er vel ingen tvivl om, at disse forslag, som det også fremgår, har til formål at finde nogle besparelser på boligstøtten – besparelser, som naturligvis altid kan diskuteres – men set i forhold til den enkelte boligstøttemodtager må man sige, at de alligevel er udtryk for, at boligministeren har haft en overordentlig nænsom hånd, når der skulle tages fat.

Forslaget om at skabe fuld overensstemmelse med udlændingeloven og tilsvarende i forhold til flygtninge fra Serbien-Montenegro kan vi også støtte, lige så vel som vi kan støtte den begrænsning, der ligger i, at kommunerne fremover ikke skal have mulighed for ved hjælp af, havde jeg nær sagt, et frimærke på ryggen at ekspedere sociale spørgsmål ud af kommunen, og det vil sige ekspedere eventuelle problemer til nabokommuner. Det kan vi absolut også støtte, som det er foreslået her.

Så er der det sidste, jeg godt vil tage fat i, som måske er noget af det mere væsentlige. Der lægges op til fra boligministeren, at kommunerne fremover skal have mulighed for af egen drift at rejse sag ved huslejenævn eller ved boligretterne, hvis man i en konkret kommune finder, at en husleje forekommer urimelig høj i forbindelse med vurderingen af boligstøtte.

Det er et område, hvor vi ved af erfaring, at når man fra kommunal side har fået accept fra de enkelte lejere til at gøre det de steder, hvor man har ment, der var behov for det, har der vist sig at være store penge at spare ved, at man har fået ansat den faktiske og korrekte husleje og dermed altså også har forhindret udbetaling af en for høj boligstøtte.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi faktisk er meget optaget af at få det her igennem, også fordi vi ved, at mange lejere – måske af skræk for at opleve chikane fra udlejeren eller af andre årsager – ikke selv har følt sig foranlediget til at rejse en sag ved huslejenævnet. Hermed har vi mulighed for ved hjælp af den enkelte kommune at få sagerne prøvet, således at vi er sikre på – og det er vel faktisk ikke så ringe endda – at de penge, der bliver udbetalt i boligstøtte, rent faktisk er rimelige set i forhold til de huslejer, der nu engang bliver lagt ud i forhold til lejerne.

Så alt i alt og ikke mindst med dette sidste, der ligger i forslaget, kan vi støtte dette lovforslag.